

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRINKTA BIH
BROJ: 96 0 U 134631 20 U
Brčko, 05.07.2023.godine

U IME BRČKO DISTRINKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji xxxxx, u upravnom sporu tužitelja "xxxxx" s.p. vl. xxxxx Brčko, ul. xxxxx br. xx, zastupanog po punomoćniku xxxxx, advokatu iz Brčkog, protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: UP-xx-xx-xxxx/xx, broj akta: xxxxx od xxxxx.godine, van ročišta 05.07.2023.godine, donio je

P R E S U D U

I UVAŽAVA se tužba tužitelja "xxxxx" s.p., vl. xxxxx, Brčko, poništava se rješenje Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: UP-xx-xx-xxxx/xx, broj akta: xxxxx od xxxx.godine, te se predmet vraća tuženoj na ponovno odlučivanje.

II OBAVEZUJE se tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 902,00 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, posredstvom punomoćnika, ovom суду дана 14.12.2020.godine podnio tužbu protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta:UP-xx-xx-xxxx/xx, broj akta: xxxxx od xxxx .godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Direkcije za finansije, Poreske uprave Brčko distrikta BiH broj: xxxx od xxxxx godine, a kojim rješenjem je naloženo tužitelju da radi otklanjanja nepravilnosti izvrši uplatu dodatno utvrđenih obaveza poreza na dohodak i kaznenih kamata u pojedinačnim iznosima navedenim u izreci rješenja, u ukupnom iznosu od 10.581,56 KM. Smatra da su osporeni upravni akt tužene i prvostepenog organa nezakoniti i nepravilni, da su posljedica pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba ZUP-a Brčko distrikta BiH. U tužbi navodi da je u kontrolisanom poreskom periodu vodio poslovne knjige u skladu sa članom 20. Zakona o porezu na dohodak, kao i Pravilnikom o primjeni Zakona o porezu na dohodak, te izvršio utvrđivanje poreske osnovnice shodno pravilu iz člana 6. Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dohodak, a prihode i rashode utvrđio u skladu sa članom 32. i 33. Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dohodak. Suočavanjem prihoda od poslovanja sa nastalim rashodima od poslovanja iskazao je dohodak po godinama, koje su predmet kontrole, kako su finansijski inspektorji naveli u zapisniku koji je poslužio kao osnov za donošenje pobijanog rješenja. Prilikom vršenja obračuna, postupajući inspektorji su osporili rashode koje je iskazao u svim godinama koje su predmet kontrole, a koji se po njihovom mišljenju odnose na prekomjernu

potrošnju goriva, kancelarijskog materijala i pomagala koje koristi prilikom obavljanja svoje poslovne djelatnosti (obuka kandidata za polaganje vozačkog ispita) iako su isti potkrijepjeni fiskalnim i maloprodajnim računima, te su mu kao rashodi priznati samo troškovi kancelarijskog materijala (fotokopiranje, papir, toneri, koverte i dr.) u iznosu od 6.866,27 KM. Smatra da su prvostepeni organ a i tužena učinili povrede ZUP-a Brčko distrikta BiH i pogrešno utvrdili odlučne činjenice kada nisu priznali troškove nabavke fotoaparata, televizora, zvučnika i drugo nabavljenih u periodu od 01.01.2012.godine do 31.12.2016.godine u iznosu od 4.621,75 KM smatrajući da nabavka istih nije u skladu sa članom 16. stav 1. Zakona o porezu na dohodak. Tužitelj ističe da je ovakav zaključak pogrešan i u suprotnosti sa odredbama člana 20. Pravilnika o osposobljavanju za vozače motornih vozila ("Službeni glasnik BiH" broj: 46/12 od 12.06.2012.godine) kojim je propisano da autoskola koja obavlja osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama mora ispuniti sljedeće uslove: pa između ostalog propisuje u tački h) da mora imati kompjuter sa projektorom ili drugim uređajem za prikazivanje video sadržaja, te u tački j) da ima audio vizuelne materijale koji po sadržaju obuhvataju Program osposobljavanja. Smatra da je iz istog vidljivo da su prvostepeni organ i tužena pogrešno zaključili kada mu nisu kao rashode priznali troškove nabavke uređaja televizora, zvučnika i fotoaparata koji su u potpunosti, izričito i direktno povezani sa obavljanjem njegove samostalne djelatnosti. Tužena u pobijanom rješenju na strani 3. navodi da se fotoaparat za slikanje raskrsnica i znakova ne može računati kao rashod iz razloga što postoje probni testovi, učila i ostali pomoćni materijal za teoretsku nastavu te da nema potrebe za fotoaparatom, televizorima i zvučnicima u tako velikom broju. Što dalje znači da je drugostepeni organ u obrazloženju kontradiktoran sam sebi, prvo navodi da se nabavka gore navedenih aparata ne može smatrati rashodom, te dalje u tekstu navodi da mu ne trebaju ti aparati u tako velikom broju. Ističe da je za sporni period uredno dostavio sve maloprodajne račune koji se odnose na troškove goriva i gore navedene uređaje (plaćeni su gotovinski ili putem transakcijskog računa) koji se nalaze u prostorijama istog i koriste se direktno za obavljanje djelatnosti, odnosno obavljanje teoretske nastave koja prethodi polaganju vozačkog ispita. Takođe ističe da su postupajući poreski inspektori odredili novo vještačenje po vještaku mašinske struke XXXXX (koji je utvrdio dodatnu obavezu za tužitelja) iako je u spisu postojao nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke XXXXX. U toku postupka održane su usmene rasprave uz prisustvo oba vještaka mašinske struke te su se prvostepeni organ i tužena opredijelili za nalaz i mišljenje vještaka XXXXX i u obrazloženju svojih rješenja naveli da je nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke XXXXX paušalan, što je suprotno stvarnom stanju. XXXXX je na usmenoj raspravi od 29.09.2020.godine u prostorijama Direkcije za finansije, Poreske uprave Brčko distrikta BiH decidno obrazložila nalaz i mišljenje na strani 3. zapisnika i istakla da se postotak od 25% povećanja prosječne potrošnje goriva kod tužitelja sastoji od više faktora koji se ne primjenjuju prilikom obuke kandidata za polaganje vozačkog ispita a to su: rano ubacivanje u viši stepen, iskorištanje zamaha vozila, održavanje vozila, racionalno korištenje električnih uređaja. Dakle, pokušala je da ukaže na činjenicu da se prilikom obuke vozača u autoškolama primjenjuje režim vožnje koji ne odgovara ni jednom od deklarisanih (radi se o početnicima), što vještak XXXXXX nije uzeo u obzir. Stoga smatra da su prvostepeni organ i tužena pogrešno cijenili dokaze i to vještačenja gore navedenih vještaka saobraćajne struke tako što su se opredijelili za nalaz i mišljenje vještaka XXXXX, što je dovelo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, uz nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke XXXXX priložen je katalog ovlaštenog servisa gdje je istaknuta prosječna potrošnja goriva na 100 km/h, te prvostepeni organ i tužena prihvataju takve parametre pogrešno utvrđujući da se radi o istim automobilima kao kod tužitelja. Naprotiv, u ovlaštenim servisima testiranja se vrše na novim automobilima, a ovdje je predmet obračun prosječne potrošnje goriva u autoškolama, gdje se vožnja obavlja u amortizovanim automobilima na kojima je do sada obuku završio veliki broj kandidata za polaganje vozačkog ispita. Stoga smatra da se parametri iz kataloga ovlaštenog servisa, koje je koristio vještak XXXXX prilikom sačinjavanja nalaza i mišljenja, ne mogu primijeniti prilikom obračuna potrošnje goriva kod tužitelja iz razloga što se

kod ovlaštenih servisa mjerena vrše na novim automobilima od strane obučenih osoba i koriste se kao "reklama, promocija" za prodaju automobila iz salona, a kod tužitelja se koriste amortizovana vozila od stane početnika, što dalje ukazuje na činjenicu da je prosječna potrošnja goriva kod tužitelja znatno veća u odnosu na prosječnu potrošnju prikazanu u katalogu ovlaštenog servisa, koja je korištena od strane vještaka xxxxx, čiji nalaz su prihvatali prvostepeni organ i tužena prilikom sačinjavanja pobijanih rješenja. Shodno svemu navedenom smatra da su osporeni upravni akti rezultat povrede načela zakonitosti iz člana 4., načela zaštite prava građana iz člana 5. i načela materijalne istine iz člana 7. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, te predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava, poništavaju se rješenje Apelacione komisije Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: xxxxx (broj akta: xxxxx) od xxxxx.godine i rješenje Direkcije za finansije, Poreske uprave Brčko distrikta BiH broj: xxxxx od xxxxx godine, te se predmet vraća prvostepenom organu uprave na ponovni postupak i odlučivanje. Naknadu troškova upravnog spora je tražio.

U odgovoru na tužbu tužena je navela da u potpunosti osporava navode u tužbi i ostaje kod navoda iz obrazloženja osporenog rješenja, te da je zakonitost donesenog rješenja utemeljena na zakonskim osnovama i podzakonskim aktima kao temeljnim osnovama donesenog rješenja. Predložila je sudu da odbije tužbu tužitelja u cijelosti kao neosnovanu. Naknadu troškova upravnog spora nije tražila.

Nakon što je razmotrio navode iz tužbe i odgovora na tužbu, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu u spis, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz slijedećih razloga:

Apelaciona komisija Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH (u nastavku teksta: Apelaciona komisija) je svojim rješenjem broj predmeta: xxxxxx, broj akta: xxxx od xxxx.godine odbila, kao neosnovanu, žalbu s.p. "xxxxx" vl. xxxxx, Brčko distrikt BiH (ovdje tužitelja) izjavljenu protiv rješenja Direkcije za finansije, Poreske uprave Brčko distrikta BiH broj: xxxxx od xxxx.godine. U obrazloženju svog rješenja je navela da je prvostupanjko tijelo prilikom donošenja pobijanog rješenja ispravno provelo postupak, pravilno i potpuno utvrdilo činjenično stanje, te na osnovu tako provedenog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja, pravilnom primjenom materijalnog propisa donijelo rješenje kojim je poreznom obvezniku xxxxx, s.p. vlasnici "xxxxx" Brčko distrikta BiH, JIB xxxxx sa sjedištem u Brčkom, xxxx broj xx, naložio da izvrši uplatu obaveza javnih prihoda i to poreza na dohodak od priv. i prof. dj. za 2012.godinu u iznosu od 682,21 KM, poreza na dohodak od priv. i prof. dj. za 2013.godinu u iznosu od 824,05 KM, poreza na dohodak od priv. i prof. dj. za 2014.godinu u iznosu od 2.382,28 KM, poreza na dohodak od priv. i prof. dj. za 2015.godinu u iznosu od 2.072,66 KM, poreza na dohodak od priv. i prof. dj. za 2016.godine u iznosu 2.597,50 KM, kaznene kamate poreza na dohodak u iznosu od 2.022,86 KM, u ukupnom iznosu od 10.581,56 KM.

Razmotrivši navode iz osporenog rješenja Apelacione komisije Brčko distrikta BiH broj predmeta: xxxxx, broj akta: xxxxx od xxxxx.godine, sud te navode i obrazloženje tužene nije mogao prihvati kao osnovane.

Naime, odredbom člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH – prečišćeni tekst («Službeni glasnik Brčko distrikta BiH» broj: 48/11) propisano je da se u obrazloženju rješenja Apelacione komisije moraju ocijeniti svi navodi žalbe. Ako je već prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, Apelaciona komisija se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

U ovom konkretnom slučaju, tužena Apelaciona komisija odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Direkcije za finansije, Poreske uprave Brčko distrikta BiH broj: xxxxx od xxxx godine, po ocjeni ovog suda, nije odgovorila svom zadatku iz odredbe člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Navedenom odredbom propisano je da se u obrazloženju rješenja Apelacione komisije moraju ocijeniti svi navodi žalbe i da se, ako je već prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, Apelaciona komisija može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju, a to znači da je Apelaciona komisija dužna u obrazloženju rješenja koje donese po žalbi, ocijeniti sve navode žalbe jasno navodeći argumente zbog čega je određeni navod žalbe osnovan, odnosno neosnovan ili eventualno može izričito prihvati obrazloženje iz prvostepenog upravnog akta u pogledu određenog žalbenog navoda. S obzirom da je tužitelj u žalbi izjavljenoj protiv rješenja Direkcije za finansije, Poreske uprave Brčko distrikta BiH broj: xxxxx od xxxx godine, isticao da prilikom utvrđivanja činjenica koje su iskazane u pobijanom rješenju, prvostepeni organ na strani 4. pogrešno utvrđuje iste kada navodi da su poreskom obvezniku priznati samo troškovi kancelarijskog materijala (fotokopiranje, papir, toneri, priznanice, koverte i drugo) u iznosu od 6.866,27 KM a nisu mu priznati troškovi fotoaparata, televizora, zvručnika i druga nabavljeni u periodu od 01.01.2012.godine do 31.12.2016.godine u iznosu od 4.621,75 KM jer nisu u skladu sa članom 16. stav 1. Zakona o porezu na dohodak Brčko distrikta BiH te da je ovakvo tumačenje zakonskih propisa od strane prvostepenog organa pogrešno jer se radi o opremi koju koristi direktno prilikom obuke kandidata (fotografisanje raskrsnica, saobraćajnih znakova i puteva radi upoznavanja kandidata sa propisima u saobraćaju), postavljajući pitanje kako se ne mogu priznati fotoaparati i televizori preko kojih se direktno realizuje teoretska nastava, navodeći da je za sporni period dostavio sve maloprodajne račune za navedene uređaje (plaćeni su gotovinski ili putem transakcijskog računa) koji se nalaze u prostorijama istog i koriste se direktno za obavljanje djelatnosti odnosno obavljanje teoretske nastave koja prethodi polaganju za vozački ispit, kao i da ni prvostepeni organ a ni vještak xxxx ne navode na osnovu čega je utvrđeno povećanje fabričke potrošnje od 10% (da li su vršena ispitivanja, testiranje, statistikom dobijenih rezultata) te da prvostepeni organ pogrešno utvrđuje da je nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke xxxx paušalan iako je ista na usmenoj raspravi od 29.09.2020.godine obrazložila decidno nalaz i mišljenje na strani 3. zapisnika, istakla da se postotak od 25% povećanja prosječne potrošnje goriva sastoji od više faktora kao npr. prilikom obuke vozača u auto školama primjenjuje se režim vožnje koji ne odgovara ni jednom od deklarisanih (radi se o početnicima), gleda se tehničko stanje vozila, rano ubacivanje u viši stepen dovodi do povećanja potrošnje te su navedeni ostali faktori kao iskorištanje zamaha vozila, održavanje vozila, izbor pneumatika, izbor maziva, racionalno korištenje električnih uređaja koji utiču na prosječnu potrošnju goriva, dalje navodeći da se pri obuci kandidata za polaganje vozačkog ispita isto vrši na amortizovanim vozilima koja se isključivo koriste za obuku, da ta vozila imaju model rada sa povećanom potrošnjom, te da je neprihvatljivo uvećanje prosječne potrošnje od samo 10% koje navodi vještak xxxx", Apelaciona komisija je bila dužna u obrazloženju svog rješenja potpuno i pravilno ocijeniti naprijed navedene navode žalbe. Naime, težište rada drugostepenog organa je ispitivanje osnovanosti žalbe i zakonitosti prvostepenog rješenja i to sa procesne i sa materijalnopravne strane i zato se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti svi navodi žalbe i o svakom dati ocjena pravne (ne)utemeljenosti, te jasno navesti razlozi zbog kojih se određeni navod žalbe usvaja ili ne usvaja. Propuštanjem svoje zakonske obaveze da jasno i argumentovano odgovori na naprijed istaknute navode žalbe, odnosno paušalnom ocjenom da je navod tužitelja da mu je fotoaparat potreban za slikanje raskrsnice i znakova neosnovan iz razloga što postoje probni testovi, učila i ostali pomoćni materijali za teoretsku nastavu te nema potrebe za fotoaparatom, televizorima i zvučnicima u tako velikom broju te da je vještak Blagoje Todorović prosječnu potrošnju goriva uvećao za 10% te je to potkrijepio činjenicom da je za literaturu koristio "Tehnička eksploatacija goriva" autora V. Radovanović Saobraćajni fakultet Beograd, gdje je posebnu pažnju dao i tome da je navedeno da "Vozač može znatno da utiče na

"potrošnju goriva" a da je vještak xxxxx svoj nalaz temeljila na Diplomskom radu, Marko Sauček, Analiza potrošnje goriva u ovisnosti o različitim režimima vožnje na Sveučilištu u Zagrebu Fakultet prometnih znanosti, Zagreb 2016.godina, za koji Vijeće smatra da nije zvaničan dokument te da je prvostepeno tijelo ispravno postupilo kada isto nije uzelo kao prihvatljiv, Apelaciona komisija u obrazloženju svog rješenja nije dala razloge o odlučnim činjenicama, što predstavlja razlog za poništaj rješenja zbog toga što se takvo rješenje ne može ispitati.

Tužitelj osnovano u tužbi ističe da je pogrešan zaključak prvostepenog organa a i tužene da nabavka fotoaparata, televizora, zvučnika i drugo nabavljenih u periodu od 01.01.2012.godine do 31.12.2016.godine u iznosu od 4.621,75 KM nije u skladu sa članom 16. stav 1. Zakona o porezu na dohodak te da je isti u suprotnosti sa odredbama člana 20. Pravilnika o osposobljavanju za vozače motornih vozila («Službeni glasnik BiH» broj: 46/12) kojim je propisano da autoškola koja obavlja osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama mora ispuniti sljedeće uslove: pa između ostalog propisuje u tački h) da mora imati kompjuter sa projektorom ili drugim uređajem za prikazivanje video sadržaja, te u tački j) da ima audio vizuelne materijale koji po sadržaju obuhvataju Program osposobljavanja, te da je iz istog vidljivo da su prvostepeni organ i tužena pogrešno zaključili kada mu nisu kao rashode priznali troškove nabavke televizora, zvučnika i fotoaparata koji su u potpunosti, izričito i direktno povezani sa obavljanjem njegove samostalne djelatnosti. Tužitelj takođe osnovano u tužbi ističe da tužena u pobijanom rješenju na strani 3. navodi da se fotoaparat za slikanje raskrsnica i znakova ne može računati kao rashod iz razloga što postoje probni testovi, učila i ostali pomoćni materijal za teoretsku nastavu te da nema potrebe za fotoaparatom, televizorima i zvučnicima u tako velikom broju, što dalje znači da je tužena u obrazloženju kontradiktorna sama sebi jer prvo navodi da se nabavka gore navedenih aparata ne može smatrati rashodom a dalje u tekstu navodi tužitelju ne trebaju ti aparati u tako velikom broju.

Stoga je, po ocjeni ovog suda, osporenim rješenjem tužene kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja, povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa je zbog svega toga, na osnovu člana 31. stav 2. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik Brčko distrikta BiH» broj: 4/00 i 1/01) sud i odlučio kao u izreci ove presude, te usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

U ponovnom upravnom postupku, tužena će, kao nadležni upravni organ, imajući u vidu primjedbe i upute iznesene u ovoj presudi, ocjenom svih navoda žalbe otkloniti, u prethodnom postupanju, počinjenu povremeno odredbe člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, odnosno jasno i argumentovano odgovoriti na navode tužitelja kojima je konkretno ukazivao na nepravilnost i nezakonitost prvostepenog upravnog akta.

Odluka o naknadi troškova upravnog spora donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/18), a u vezi sa članom 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 4/00 i 1/01) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik RS-a" broj: 68/05), a troškovi se odnose na: taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM, taksu na presudu u iznosu od 100,00 KM i sastav tužbe po punomoćniku u iznosu od 702,00 KM (600,00 KM + 17% PDV-a- u iznosu od 102,00 KM), što sve ukupno iznosi 902,00 KM, pa je sud i obavezao tuženu da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u tom iznosu.

S U D I J A

XXXXXX

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom
sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računa-
jući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.